

איש הישר בעיניו (האחת) יעשה, ובעת הזאת המשכיל יתום.
גרשון קליין, קריית-אטא

תפריטי היצ'קוק

כתבתו של אורי אבנרי "תסריטים" (העולם הזה 2075) היא מלאכת-מחשבת של ראייה פוליטית ריאליסטית ומרחיקת-רואי. כדאי למנהיגינו בעתיד ללמוד ול-שנן את התסריטים הללו, שכל אחד מהם מפתיד יותר ממישנהו, בעיקר משום שהם קולעים כליכך.

דני זמיר, ירושלים

הכתבה "תסריטים" של אורי אבנרי מזכירה לי אותו, "צלח", היורה את היצוי למטרה בלתי-מוגדרת ורק אחר-כך הוא מצויר סביב נקודת-הפגיעה את לוח-המט"ר. ודי לחכימא...

נדי לב, חיפה

עשיתם צעד נבון כשהתחלתם לתאר את עלייתם ונפילתם של המישטרים הטרי-טאליטריים באירופה בתחילת המאה, אולי, מי שקורא מאמרים אלה יתחיל להבין ולהשווה בפרספקטיבה היסטורית יותר רחב-בה, ויבין שתהליכים דומים עלולים להתח-רחש גם בישראל.

דני מאזוזר, נתניה

סמו והבלשים

ישבתי מרוחק מול מקלטה-טלוויזיה, ולא יכולתי להאמין למראה-עיני ולמישמע-אוזני: קצין-מישטרה בכיר, חוקר ואיש מודיעין מעולה, נזרק ממישטרת ישראל בצורה מחפירה, ועל שום מה? על שהעז להעלות רעיונות חדשים וחדשניים למיל-חמה בפשיעה.

את התמונה השלימה לי הכתבה (העולם הזה)

סמו נחמיאס (בצה"ל) אור אדום

הזה (2076) על המפכ"ל חיים תבורי. כעת כבר ברור לי למה תבורי מיהר כליכך להיפטר מזה שידע על אודותיו יותר מדי. כעת, כשהעניין איננו יותר בגדר סוד, יש למפכ"ל רק מוצא אחד ויחיד: להת-פטר, ומדי!

דויד חבקין, תל-אביב

אחרי שהעזתם לחשוף (העולם הזה 2076) את מה שהעיתונים האחרים רק רמזו בקשר למפכ"ל חיים תבורי ועסקיו המ- (המשך בעמוד 8)

מי השתלט על המדינה?

אחרי הבחירות לכנסת השמינית, לפני שלוש שנים, יצאתם בשער קידמי (העולם הזה 1897) בקביעה חדרמשמעית: "דיין השתלט על המדינה." נראה לי שהפעם, בעיקבות תוצאות הבחירות, היתם צרי-כים לצאת בכותרת "הדתיים השתלטו על המדינה." שהרי עינינו הרואות, ש-מילבד ניצחון המפד"ל בבחירות גם מנחם בגין הוא לא פחות דתי מובולון המר. בגין מכריו שיתקן את חוק "מיהו יהודי", יחיה את נימי החינוך הדתי בבתי-הספר,

יחוקק חוק נגד המיסיון, ועוד כהנה ו-כהנה.

לאור הרכב הקואליציה המסתמן בכיר, רור, מטב שכולנו נדאג כבר עכשיו לכי-פות מתאימות או, כדיברי שולמית אלונג, לכיפות וקסדות.

ד. ישראלי, ירושלים

את מי יעדיפו האמריקאים?

האם מישוהו שם לב לכך שמר שמואל כץ סיפר לכתבים אמריקאיים, שמילבד הקומניסטים בישראל אף אחד בה איננו מסכים עם גישתו של הנשיא קארטר בדבר החזרת יהודה ושומרון?

ראשית כל, זהו שקר. כל אחד שיעמוד בפני הכרזת טרור או שלום — יבחר בשלום. אפילו כיום, מחצית מחברי הר-כנסת נמנים עם מחנה השלום.

בגין מפלרטט עם אנשי המילחמה הקרה בפנטגון, סנטורים המתנגדים לקארטר, בסיוגון "אמריקה חייבת לראות את המר-ציאות." האם בגין באמת סבור, שכאשר האמריקאים יצטרפו לבחור בינו לבין קארטר, הם יבחרו בו?

יוסף שריק, תל-אביב

מי כאן שפוי?

מיכתבו של הקורא י. ורטנר (העולם הזה 2075) מוביל אותנו למסקנה פשוטה: תומך כי דיין בממשלת הליכוד הם "עדר של לבנטינים חסרי-בינה", ושולליו הם "אנ-שים שפויים".

עם כל הכבוד לקורא ורטנר ולמחנה שלי, שאני נמנה עם תומכיו, בוודאי תסכימו איתי שלא ניתן לכנות כך את כלל הציבור, התומך בדיין, שחטאו היחיד מת-בטא בעובדה שדיעותיו אינן תואמות את שלגו. ומאחר שכל מחנה מאמין בצידקת דרכו, אל לו לקורא ורטנר לקבוע מי שפוי ומי לא!

ולעניין אחר, "אלטרנטיבה של ערכים" היתה סיסממה של המפד"ל בבחירות ל-כנסת, ולא כפי שנכתב בטעות בגיליון "הג'ל במדור", "סטודנטים", תחת הכותרת "מכתמינות ליחוש".

צמח סודרי, אשדוד

שיבחה יהודית

ככה זה יהודים, עושים הרבה מהומה ונכנסים להיסטוריה במהירות, אבל שוכחים עוד יותר מהר. מדוע נפסקו הפירסומים נגד הצעד המתועב של דיין ובגין? הרי המינוי עומד להיכנס לתוקף בכל יום. יש להמשיך לפעול נגד מעשה-הנבלה הזה, ולא להרפות.

דויד גורדשטיין, רחובות

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 03-243386. תל-דואר 136 • מען מכרזי: "עולמפרס" • מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל-אביב, רח' בן-אכינור • הפצה: "גד" בע"מ • גלופות: "צניקוגרפיה כספי" בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • העורך: ארי תבור • עורך-תכנית: יוסי שנון • עורכת כיתוב: נורית יהודאי • ראש המינהלה: אברהם סיטון • מח' המודעות: רפי זכרוני • המו"ל: העולם הזה בע"מ.

קיא ירי

ודאי שמת לב כשבועות האחרון-נים לשתי דמויות חדשות המתנוססות מעל לשני מדורים חדשים שהוספו ב-עיתון. אלה הן דמויותיהן של שוש אביגל ואודטה דנין. הראשונה היא בעלת טור של ביקורת טלוויזיה, חברתה כותבת מדור המייעוץ בעיקרו לנשים שבין קוראי העולם הזה.

מדורי הטלוויזיה והנשים הם מדורים פרובלמטיים לגבי העולם הזה. אם אתה נמנה עם קוראיו הוותיקים של העיתון, ודאי עקבת אחר הגילגולים השונים, ש-עברו שני מדורים אלה במרוצת השנים. השינויים התכופים בעיצוב מדורים אלה ובסיוגונם, יש בהם כדי להעיד על ההת-לבטות שהם גורמים לנו, ועל כך שעדיין לא מצאנו את הצורה הנכונה לשלבם בעיתון. מדי-פעם אנו עורכים ניסיונות

שוש אביגל בלי לחק ציונים

לדבר אל אנשים רבים ככל האפשר, ולגעת בבעיות בוערות." תיבת פנדורה של שוש אביגל אינה בדיוק טור ביקורת. "זהו יותר ניסיון לשלב מידע עם הסבר על דרכי העברתו," היא טוענת. "הרדיו והטלוויזיה הם מאר-רעות חדר-פעמים, והעיתונות יכולה לשר-רת אותם לטוב ולרע בכך שהיא מתייחסת אל הדברים ששודרו ואל אופן השידור. אינני רואה את תפקידי בחלוקת ציונים, אלא-איכך זה הכרחי ואני יוצאת מ-גידרי."

בניגוד לשוש, אין אודטה דנין עיתון-נאית מקצועית. מדורה הוא ניסיון-הבתר-לין שלה בכתיבה עיתונאית. אודטה (24), ילידת רומניה שעלתה לארץ לפני 18 שנה, רואה את עצמה בראש-ובראשונה כעקרת-בית (כישרונית מאד, כפי שמעידים עליה באי-יביתח). למרות גילה הצעיר הוא הס-פיקה לצבור ניסיון רב בכל התחומים הקשורים בניהול משקבית, והעשויים לעניין עקרת-בית צעירה כוותיקה. את ניסיונה זה מבקשת אודטה, הנשואה (פול-טיים ג'וב, כעענתה), לחלוק עם קוראי-מדורה בסיוגונה המיוחד.

כדי שלא לגשש באפלה, נשמח לקבל תגובות קוראים והתייחסויות למדוריהן של אודטה ושוש.

אודטה דנין מידע שימושי

חדשים, ומחפשים אחר הצורה ההולמת ביותר לשילובם של מדורים אלה. הסכנות העיקריות שאנו מנסים להימנע-מהן הן יצירת מדורים המיועדים לקהל-קוראים מצומצם, הדומים למדורים אחר-רים שמתפרסמים בעיתונות היומית והנכ-נסים לתלם של שיגרה. ייתכן שהפיתרון הוא הגשתם של נושאים אלה במתכונת-שבניגוד לחומר עיתונאי אחר המתפרסם בהעולם הזה, מובלטת במדורים אלה זה-רו של הכותב.

שוש אביגל הגיעה אלינו בתקופת מע-רכת הבחירות לכנסת התשיעית. כאשר ביקשה לפרסם מאמר חר-פעמי בנושא תפקידים של כלי-התיקשות בתעמולה ה-בחירות, נושא שהוא קרוב לליבה. שוש, ילידת גרמניה שגדלה בחיפה, היא בוגרת אוניברסיטת תל-אביב וירר-שלים בתיאטרון, סיפורת צרפתית וסיפורת השוואתית. בשעתו היתה כותבת צבאית בביטאוני צה"ל, כמו במחנה גנדי"ע ר-

